

“Camps és la gran ploranera”

Ben mirat, hi ha semblances entre *Cròniques marcianes* i alguns episodis polítics. Desconec si és necessari canviar de xip.

—Sí, de vegades cal adaptar el xip. *Cròniques marcianes* és un *magazine* que, t'agrada o no, és com qui compra *Interviú*, que pot veure la senyora en pilotes o pot llegir un article de fons. Hi ha hagut programes pornogràfics en les públiques, per exemple *Tómbola*, que era porno pur des del punt de vista professional. La meua consigna és que sempre que hi haja un micròfon per a transmetre una idea s'ha d'utilitzar, al ritme que s'exigisca. El problema és que alguns no sempre tenen coses a dir, i posen condicionants: “No, és que el programa no m'agrada.” No, el que passa és que vostè no té res a dir, ni en aquest programa ni en cap altre.

La baralla entre campistes i zaplanistes a Elx és més fastigosa que les coses més fastigoses de *Cròniques marcianes*, sobretot perquè va passar en horari infantil i es tracta d'una pràctica democràtica, mentre que *Cròniques marcianes* no es planteja fer pedagogia de cap mena, sinó que ironitza sobre la bragueta, i quan debatem ho fem a un ritme molt accelerat, difícil per a un polític que no tinga fons d'armari, i amb deteniment en alguns temes. Per què el cinisme de no voler participar i després tancar-se al menjador de casa i veure'l? D'algun lloc eixiran els dos milions i mig de persones que veuen el programa: hi ha jubilats, hi ha arquitectes i hi ha polítics. Jo vaig a les Corts l'endemà del programa i em trobe amb persones del PP que em diuen que m'han vist la nit abans.

—Un Canal 9 amb executiu valencià socialista tindria a la graella programes com *Cròniques marcianes*?

—Tenint en compte que l'àmbit és més restringit, es podria fer un programa semblant, millor o pitjor. Jo crec que de vegades sobren les referències a les vides íntimes, el fet d'estar sempre buscant qui es gita amb qui. Però... per què no? A partir d'un determinat horari hi ha gent que arriba a casa neguitejada pels seus problemes i no vol grans reflexions. Això sí: tractant-se d'una televisió pública, intentaria que es respectaren els drets fonamentals.

—Què li semblen, els canvis a la direcció i programació de RTVV?

—Sobretot és aparença. Hem canviat de manipuladors, i no tots. Els que han fet de la seua professió absoluta perversió i els que no s'han respectat a si mateixos col·locant la seua deontologia professional al millor pagador, continuen allà. Això només se soluciona fent una neteja general. Canal 9 ha de tenir una programació pròpia, té capacitat per a produir, però ha de buscar bons guionistes i professionalitat. Cal marcar un nivell d'exigència, no imitar tercers. Ací hi ha professionals que, ben col·locats, poden fer una bona producció pròpia.

—Des del 14-M, el PP parla d'assolir el màxim nivell competencial, quant a la reforma de l'Estatut que es comença a debatre el mes vinent a l'hemicicle valencià. Ja accepten la dissolució plena de les Corts. Què els separa en aquest debat?

—El PP no ha dit clarament si vol rebaixar o no el llistó electoral, això està pendent. Les poques vegades en què s'ha pronunciat indiquen que no està molt disposat. És un handicap. Les Corts han de pluralitzar-se, hem de veure on queda el nivell competencial, on queda el reconeixement de nacionalitat històrica... si arribem a aquest tipus d'acords, avançarem. No accepta-

Andrés Perelló
(Bunyol, 1957)
és portaveu adjunt
del PSPV-PSOE
a les Corts Valencianes.
Membre d'Esquerra
Socialista,
la seua sí que és
una llengua viperina.
Tant, que eclipsa
els altres portaveus
del partit i el secretari
general, Joan Ignasi Pla.
Tant, que és contertuli
habitual de
'Cròniques marcianes'.
Sempre parla clar.

rem una reforma per ser els primers a aprovar el nou Estatut, una reforma barata. Si hem aguantat vint anys, podem aguantar-ne dos més.

—Respecte a la barrera del 5%, quan governava, al PSPV-PSOE ja li anava bé. No l'ha interessat mai canviar-la...

—Possiblement no interessava, sí. Totes les posicions passades, encertades o no, eren legítimes. Però ara estem davant d'una nova etapa, en què no importa dir: "Escolte, vostè per què vol canviar ara allò que abans no volia?" Si abans no volia és criticable o no, però la qüestió és que ara vull. Allunyant la posició de partit d'una opinió personal, no sé fins a quin extrem és convenient que tinguem un sostre electoral dins de l'Estatut. Som l'única comunitat autònoma que ho regula així. Podríem passar-ho a la llei electoral i discutir-ho en aquest àmbit. On siga, volem fixar el límit en el 3%.

—Amb l'arribada a La Moncloa de José Luis Rodríguez Zapatero, el PP té al País Valencià i Madrid els seus dos principals nuclis de poder. Ací, tot i retallar distàncies als comicis espanyols, tres mesos després, en els europeus, el PP els avantatjà en 7,6 punts. A més, dia rere dia, els acusen d'anar contra els interessos dels valencians. No els resultarà gens fàcil arribar al Consell...

—El PSPV està en disposició de buscar complicitats, perquè només així podrà guanyar. Complicitats socials i electorals, com ha fet Zapatero. El partit va ara estupendament. La gent que diu que està desencantada amb la política i que per això no vota, vota el PP, indirectament. La prova ha estat les eleccions generals: la gent que estava desencantada i es va tornar a encantar va fer guanyar el PSOE. Per molt fina que una persona siga, per molt intel·lectual que vulga ser o per molt desencoratjat que se senta, només hi ha dues eixides: resignació o rebuig. Pot agradar-me més o menys el candidat o el partit que governarà, però ara com ara sabem que el que hi ha no ens convé. Allò que vinga ens convindrà? Si som nosaltres, ho anirem ajustant. Pla com a candidat ens convindrà? Jo crec que sí; la gent pot dir que no ho sap, però tothom ja sap que Camps i el PP

no ens convenen, perquè estem retrocedint i hipotecant el nostre futur.

Hem de transmetre aquesta idea a la gent, i ara això no és difícil, perquè el PP col·labora bastant amb els barbaritats que comet. El PP menysprea la democràcia, són hereus d'una dreta rànica, entenen el Parlament com un efecte secundari de la democràcia. Els seus avis els van dir: "Nosaltres vam poder governar amb dictadura, vosaltres no podreu perquè la cosa ha canviat, heu d'acceptar la democràcia i el Parlament." O siga, com jo accepte prendre'm un medicament perquè no em faça mal l'esquena, encara que em provoqe gastritis, i accepte l'efecte secundari perquè és més còmoda la gastritis que el mal d'esquena. D'elements, n'hi ha. Com ho transmetem? Ja veurem com, perquè el PP ha cons-

"Per mantenir-se al poder, Camps i el PP farien una afroregió amb Cap Verd"

truït un bon setge mediàtic, i ocupa absolutament la televisió que paguem tots, o, més ben dit, que devem tots.

—Serà Pla candidat al 2007?

—Tot apunta que sí, però el partit no té cap preocupació per això, perquè té els seus mecanismes. Les eleccions primàries estan establertes en les nostres normes democràtiques i ningú no s'ha d'espantar per això. Acceptem les primàries i les guanyarà qui les guanye. Si és Pla, tots estaran al costat de Pla; si és un altre, Pla estarà al seu costat. És l'essència de la democràcia.

—Descartaria Jordi Sevilla?

—És que jo no he escoltat enlloc que Jordi Sevilla es vulga presentar, ni que el seu futur passe per ací. Ho he escoltat en xafarderies de carrer. Jo no estic dins de Jordi Sevilla, no sé què farà, però a hores d'ara no ho veig factible. Si Jordi Sevilla vol presentar-se, ho

dirà. Fins avui ni ho ha contestat a ningú que li ho haja preguntat públicament ni ell ho ha manifestat.

—En l'última dècada, el PP ha governat còmodament els ajuntaments d'Alacant, València i Castelló. Quina estratègia pensau seguir per capgirar aquesta situació? Hi haurà canvi de candidats?

—Passa com en l'àmbit autonòmic: si els que ara hi ha volen i són els únics, no hi haurà problema, però, si hi ha algú més, el partit sempre es pronunciarà. Els encerts i les errades són del partit. El resultat de les primàries no ha anat malament a aquest partit.

—No em negarà que al principi...

—Al principi hi havia poca experiència i hi havia molts companys que se'ls va ennuvol·lar la visió de futur, pensaven que el que havia servit per a una etapa de vint anys serviria sempre. Però s'ha demostrat que no. Aquell xic que vingué de Lleó, que només va guanyar per nou vots, avui és un dels presidents del Govern més solvents que hi ha hagut fins ara, perquè està introduint unes modificacions en la pràctica política que són seguides per alguns líders de la socialdemocràcia europea. Ell no ha dit "a la meua esquerra, l'abisme"; ell ha dit "a la meua esquerra, els que em donen l'estabilitat parlamentària", i ho està respectant. Tot i que el PP s'entesta a dir-li que trenque amb ells, ell sap amb qui comparteix marc ideològic. Davant el concepte d'Espanya una, poc gran i poc lliure d'Aznar, ell diu Espanya plural i de valors... Ha fet una revolució política calmada. I aquest president és fruit d'unes primàries. A aquest partit no li han anat malament les primàries.

—L'endeutament de la Generalitat Valenciana és, amb notable diferència, el més elevat de totes les comunitats autònomes. De quina manera ens compromet la política de grans projectes?

—Tindrem dificultats per a governar, i tindrem moltes més si a aquests xiquets del PP no els tombem el 2007. La regla bàsica perquè les boles de neu no siguin més grans és traure'ls democràticament del poder tan prompte com les urnes ho permeten. Aleshores, caldrà apartar les contradiccions secundàries que tinguem els progressis-

tes, l'esquerra i les classes mitjanes il·lustrades per tal d'assolir l'objectiu: traure'ls. Després... ja veurem, perquè al primer calaix que s'obre passa com ara: 1.100 milions d'euros de factures de sanitat. Qui diu que aquesta és l'única sorpresa?

— Això els podria comprometre a l'hora de fer política social.

— Enguany hi ha hagut 250 milions d'euros de pèrdues i desfasaments. Un govern decent, sense desfasaments del 120% a la Ciutat de les Ciències o del 100% als col·legis, dedicaria aquests estalvis a polítiques socials. Així i tot, caldria renegociar el deute, plantejar una bona política fiscal, revisar els tributs i, sobretot, estalviar alts càrrecs, estalviar sobre costos i pèrdues, invertir menys en llums de neó i oci, fer allò que necessiten els ciutadans... així podríem tirar endavant.

— Quines mesures defensa el PSPV-PSOE per tal de resoldre la crisi industrial que pateix el País Valencià?

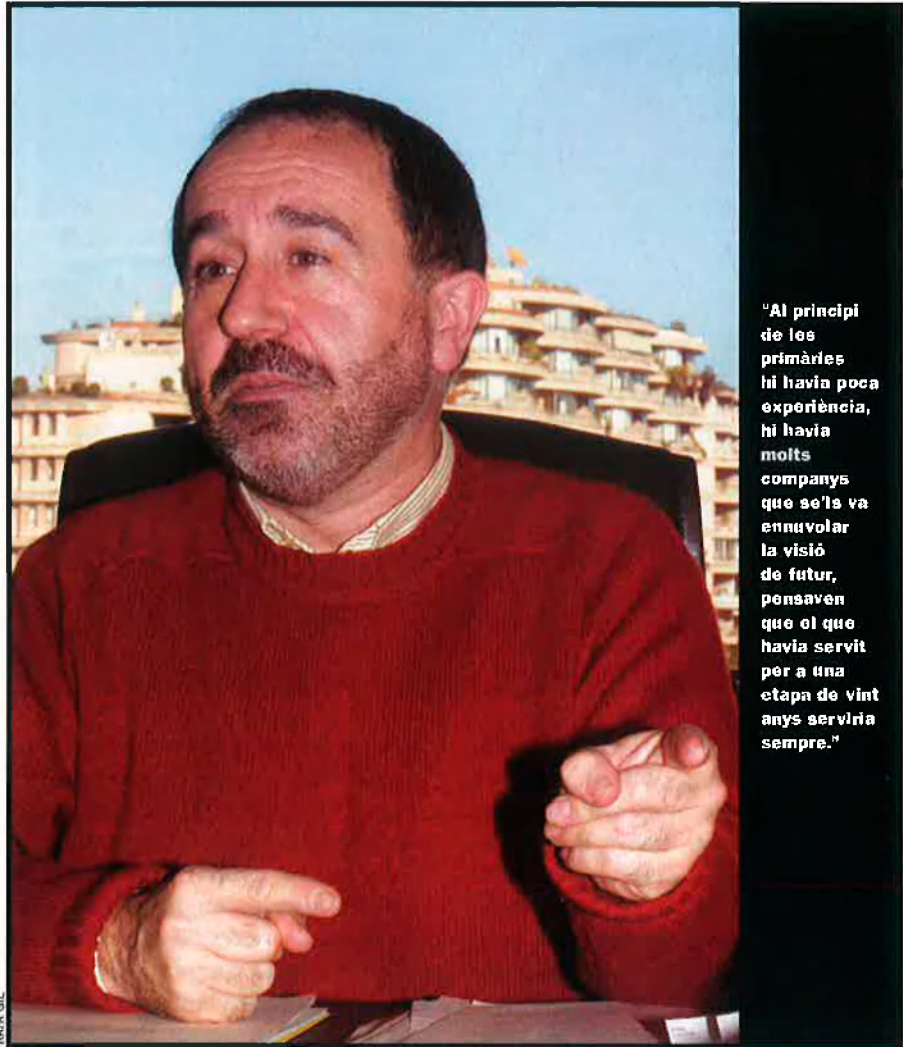
— La crisi industrial no existeix, segons Camps. Ha prohibit que es pronuncie aquesta paraula, però jo parle amb industrials, amb gent del tèxtil, i tots em diuen que hi ha crisi. El Govern valencià no pagarà el deute que tinguen algunes empreses, però pot fomentar l'exportació, fer programes que estalvien despesa als xicotets empresaris, aplicar polítiques fiscals, etc. Qui siga un mal empresari no millorarà, però qui tinga voluntat, vocació i capacitat, si a més l'ajudes a exportar, a produir millor, a innovar, si a més li facilites programes de R+D+I, podrà anar avant i competir en qualitat. El Govern del PP no ho fa perquè creu més en els grans i en els cercles econòmics que envolten el niu de la gavina, que picotegen l'ou de la gavina.

— Però aquests empresaris que parlen de crisi després també voten el PP...

— Sí, perquè els prometen que les coses milloraran, però alguns ja s'adonen que no, i n'hi ha que diuen coses grosses que m'estime més no dir...

— El Consell s'enorgulleix de la seua política d'habitatge comparant-la amb la poca activitat del ministeri socialista...

— El Ministeri d'Habitatge té les competències que té, però el Govern

"Al principi de les primàries hi havia poca experiència, hi havia molts companys que se'ls va ennuvol·lar la visió de futur, pensaven que el que havia servit per a una etapa de vint anys serviria sempre."

valencià ha de reivindicar a l'espanyol que als solars públics d'ací es construesquen habitatges. Encerts? No podem parlar d'encerts en política d'habitatge amb 60.000 pisos buits a la ciutat de València. Hi ha gent jove que no pot comprar-ne un, i els preus pugen.

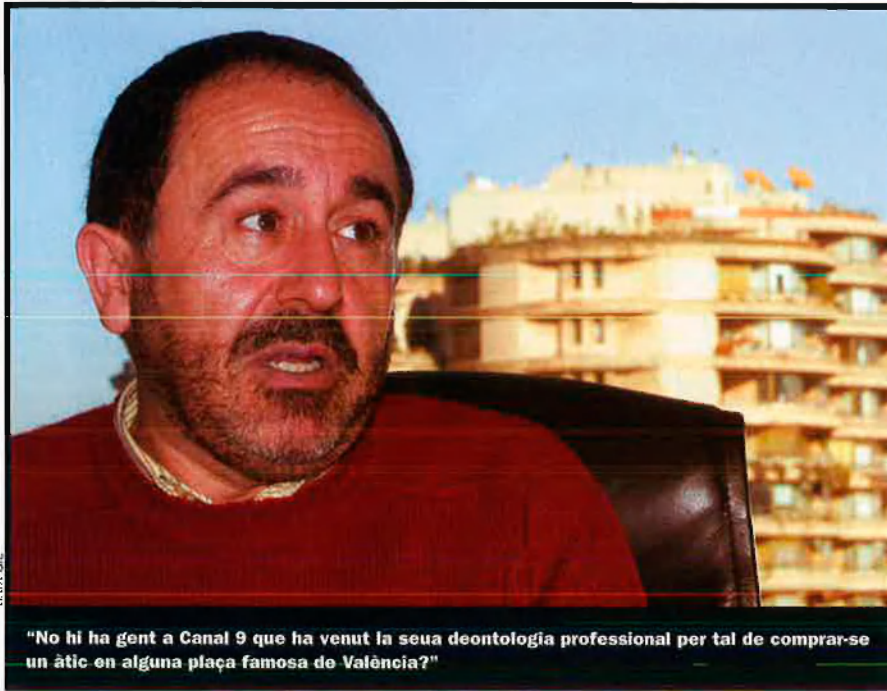
Jo vaig comprar un apartament al barri del Carme l'any 1999 que no ha pujat ni un 20% ni un 30%. Tinc una oferta de compra, sense haver-lo acabat de pagar, del doble. Un segon sense ascensor de 63 m² dona per a una parella que no vulga reproduir-se massa.

— Camps reconeix les capacitats econòmiques de l'eix mediterrani, però rebutja establir sinergies a través d'una euroregió perquè el País Valencià "no és perifèria de ningú". Potenciarien vostès, sense embutis, les relacions amb Catalunya?

— Camps i el PP valencià, només per mantenir-se al poder, farien una afro-

regió amb Cap Verd, si calguera. Perquè no accepta una euroregió amb Catalunya? Per un pur complex d'inferioritat que s'obstina a encomanar als valencians. A les Corts vam proposar-li una gran euroregió que arribara del sud francès fins a Andalusia. Ja n'hi ha prou que per anar a qualsevol lloc d'Espanya calga passar per Madrid i que les millors infraestructures estiguen allà. Com que al seu partit hi ha un sector molt ranci, que ha subscrit accions de l'enfrontament entre valencians i catalans, perquè li ha anat bé durant un temps, ell s'apunta a aquesta bossa d'accions.

Ens interessa l'eix que va de Catalunya a França, ens interessa el que va de Saragossa a França, ens interessa el que va al País Basc i ens interessa l'eix Balears-Lisboa. Així, no seríem perifèria, guanyaríem la centralitat. Per a

RAFA GIL

"No hi ha gent a Canal 9 que ha venut la seua deontologia professional per tal de comprar-se un àtic en alguna plaça famosa de València?"

aconseguir-ho ha d'arriscar i convèncer els més *naftalínics* del seu partit. No dic que es faça d'esquerra, dic que siga de dreta europeu, menys melindrós, que plore menys. Aquesta comunitat vol un president, no una gran ploranera, i Camps s'ha convertit en la gran ploranera d'aquesta comunitat. I no dic que els homes no puguen plorar. Sempre està ajupit: "És que els catalans ens furten...". Què ens furten els catalans? Per què Matas, que està allà, enmig de la mar, s'hi apunta, sent del PP? Perquè l'interessa allò que el beneficia, sense que calga fer-li cap transvasament. Ací sobren complexos d'inferioritat i sobra mirar de reüll a dalt.

—Per què el PP, que al maig va aprovar a les Corts una resolució per demanar el retorn dels papers valencians que hi ha a Salamanca, ara se'n desentén?

—Rajoy diu que, per estar tots d'acord, el PP valencià no ha de demanar els papers de Salamanca. Camps està a les ordres de l'alcalde de Salamanca. Diuen que no pensen complir la resolució de les Corts, com si fóra opcional. I creïem que els agradava, el PP hi votà a favor. Però ara pensen que la unitat d'Espanya depèn de la unitat arxivística. A més, alguns dels seus avis els han dit: "Allò que el iaio va furtrar no deus pensar tornar-ho tu ara, veritat?"

—Vostè ha acusat el PP de fer servir la llengua i l'AVL amb interessos partidistes, però va ser el PSOE qui va encetar la polèmica diferenciant català i valencià.

—El nostre Estatut afirma que la nostra llengua s'anomena valencià. Moratinos no va fer cap *desatino*, com alguns diuen. És complir la legalitat, li agrada o no. L'Acadèmia ha entès que, sent la mateixa xarxa lingüística, a Europa li poden dir valencià/català o català/valencià. A més, hi ha una capacitat de proposta de traductors catalans i una altra de valencians, i, al capdavant, podrà acabar traduint un senyor d'Oliva al català i un de Reus al valencià.

—PP i PSPV-PSOE intenten salvar com siga l'AVL en aquest moment crític.

—Ens diuen que els ajudem a salvar-la. Ara bé, qui l'ha atacada? La visita de Font de Mora a l'Acadèmia va ser una feixistada. Si jo fóra acadèmic, hauria anat davant el fiscal per demanar-li si la institució i jo mateix ens hem sentit coaccionats. Hi ha proves a la premsa, hi ha talls de veu i hi ha un document llegit per un senyor en què se'ns amenaça... sense comptar les amenaces telefòniques fetes per González Pons prèviament, que les va fer.

—Amb motiu de la polèmica, vostè ha comparat González Pons amb Hitler...

—Va dir que la democràcia està per damunt de la ciència, i recorde que això ho va dir algú abans, i em sembla que va ser Hitler, quan va assegurar que la raça ària estava per damunt de la resta, i fins i tot va trobar metges que ho certificaren, que acceptaren científicament allò que la democràcia havia decidit. Per tant, si ell diu això, tot i que siga modern, porte polseres i siga dialogant, s'assembla a Hitler en les declaracions. Jo no dic que s'assemble en el bigoti ni que siga nazi, dic que ha expressat una opinió que ja va formular aquell senyor. I, si haguera volgut, hauria trobat metges que ho certificaren, perquè de gent grollera n'hi ha a tot arreu. O no hi ha gent en Canal 9 que ha venut la seua deontologia professional per tal de comprar-se un àtic en alguna plaça famosa de València?

—L'imputat Carlos Fabra, a Castelló. El populista alcalde de Xàtiva, Alfons Rus, a València. I el zaplanista José Joaquín Ripoll, a Alacant. Tres presidents provincials del PP que faran parlar...

—Amb aquest tríode, la poca espenta de Camps i les declaracions de la secretària general [Adela Pedrosa], qui no veja que aquesta comunitat camina cap al despropòsit i el retard més absoluts, fa temps que no visita l'oculista. Intentarem demostrar-ho. I no podem ser tan fins, esperar i dir: "És que si vostè tinguera un líder més carismàtic...". Mire: després d'haver governat Aznar i Camps, a mi que ningú no em parle de carismes. Pujol era l'antútesi de líder: era lleig i tenia carisma. Des que se n'ha anat Aznar, seus a sopar i saps que ningú no t'amençarà al *Telediario*. Abans seies a taula i et sobresaltaves, els meus propis pares sopaven abans de les 9 perquè sabien que, si no, els resultaria impossible fer-ho després. Ara prenem menys Trankimazin.

—Fabra i Ripoll potser no tant, però Rus sí que encaixaria en *Crònica marciàna*.

—Personatges així crec que no hi caben. Si de cas, per a la primera part, arribant al plató amb el cotxàs que s'ha comprat, enfocant-lo bé a l'entrada. És molt més sòlid el pare Apel·les.

Víctor Maceda